RÅDETS BESLUTNING

af 24. juni 1988

om budgetdisciplin

(88/377/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43, 126, 127, 130 D, 130 I, 203, 209 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd har på sine samlinger i Bruxelles i 1987 og 1988 vedtaget at underkaste anvendelsen af Fællesskabets egne indtægter en effektiv og juridisk bindende disciplin sideløbende med de bestræbelser, som medlemsstaterne udfolder i forbindelse med deres eget budget; denne disciplin skal styrkes på baggrund af erfaringerne med de ordninger, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Fontainebleau;

der er endvidere indgået en aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at opfylde målsætningen i Den Europæiske Fælles Akt, udmønte konklusionerne fra nævnte samlinger i Det Europæiske Råd i Bruxelles om budgetdisciplin og forbedre den årlige budgetprocedures virkemåde, i det følgende benævnt »interinstitutionel aftale«; denne aftale får virkning den 1. juli 1988;

budgetdisciplinen skal anvendes for alle Fællesskabets udgifter, såvel betalingsbevillinger som forpligtelsesbevillinger;

Det Europæiske Råd nåede på samlingen den 11., 12. og 13. februar 1988 til enighed om principperne i retningslinjerne for styring af landbrugsudgifterne, i det følgende benævnt »retningslinjerne på landbrugsområdet«;

stigningstaksten for udgifterne til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, må ikke overstige 74% af vækstraten for Fællesskabets bruttonationalindkomst (BNI), idet dette tal svarer til 80 %, hvis der tages hensyn til EUGFL's maksimale finansiering af braklægningen;

Det Europæiske Råd har ligeledes vedtaget mekanismer for systematisk nedskrivning af bestående og fremtidige landbrugslagre, for at lagersituationen kan blive normaliseret inden 1992;

de stabiliseringsmekanismer, der er indført i bestemmelserne for de fælles markedsordninger, skal bidrage til overholdelsen af retningslinjerne på landbrugsområdet;

der var endvidere i Det Europæiske Råd enighed om, at udgiftsniveauet for EUGFL, Garantisektionen, vil kunne påvirkes af bevægelser i dollar/ECU-markedskursen, og at der med henblik på at magte situationer forårsaget af betydelige og uforudsete bevægelser i dollar/ECU-markedskursen i forhold til den kurs, der er anvendt i budgettet, hvert år skal opføres en monetær reserve på 1 000 mio ECU på budgettet under de formålsbestemte reserver;

andre obligatoriske udgifter end udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, skal underkastes streng budgetmæssig planlægning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Udgifter under EUGFL, Garantisektionen

Artikel 1

Stigningstakten for udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, således som de er fastlagt i artikel 3, mellem 1988 og et givet år må ikke overstige 74% af vækstraten for Fællesskabets bruttonationalindkomst i samme periode.

Den maksimale stigning i udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, (retningslinjerne på landbrugsområdet), der vil svare til 80 %, hvis EUGFL's maksimale finansiering af braklægningen tages i betragtning, skal overholdes hvert år.

Artikel 2

Grundlaget for de udgifter, ud fra hvilke retningslinjerne for landbrugsområdet for hvert af de efterfølgende år beregnes, er 27 500 mio ECU for 1988, der skal justeres i henhold til

(1) EFT nr. C 146 af 3. 6. 1988, s. 22.
(2) Udtalelse afgivet den 16. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) Udtalelse afgivet den 22. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

artikel 3. Det statistiske grundlag med hensyn til BNI-statistikker skal svare til det, der er anvendt i Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (1). Alle beregninger, som Kommissionen skal foretage, når den forelægger sine årlige forslag om fastsættelse af priser, med forbehold af en eventuel endelig revision ved forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag for det følgende år, udarbejdes i 1988-priser og omregnes til løbende priser ved hjælp af den BNI-deflator, som Kommissionen har anslået for det pågældende år.

Artikel 3

De udgifter, på hvilke artikel 1 finder anvendelse, er de udgifter, der opføres under sektion III, del B, afsnit 1 og 2, (EUGFL, Garantisektionen) på budgettet, herunder udgifterne i forbindelse med braklægning til et årligt maksimumsbeløb, der i perioden indtil 1992 ikke må overstige 150 mio ECU (1988-priser), med fradrag af beløb, svarende til afsætning af AVS-sukker, refusioner i forbindelse med fødevarehjælp, producenternes indbetaling af sukker- og isoglucoseafgifter og eventuelt andre fremtidige indtægter fra landbrugssektoren.

Artikel 4

Retningslinjerne på landbrugsområdet omfatter udgifterne til nedskrivning af nyoprettede landbrugslagre. Rådet opfører hvert år i sit budgetforslag de bevillinger, som er nødvendige for at finansiere de samlede udgifter til nedskrivningen af nye lagre. Bevillingerne anvendes til en systematisk nedskrivning af nye lagre, der påbegyndes ved deres oprettelse, i overensstemmelse med de bestemmelser, der indsættes i Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 af 2. august 1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2050/88 (3).

Omkostninger til nedskrivning af de bestående landbrugs-overskudslagre dækkes uden for retningslinjerne på landbrugsområdet. Følgende beløb vil blive opført under budgettets afsnit 8 for perioden 1988 til 1992 (1988-priser):

— 1988 1,2 mia ECU

— 1989 til 1992 1,4 mia ECU.

Disse beløb kan ikke anvendes til andre formål.

De nærmere bestemmelser vedrørende den finansielle kompensation, der er indrømmet Spanien og Portugal for deres deltagelse i finansieringen af disse lagre, er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2051/88 (4). Disse to medlemsstater behandles, som om nedskrivningen af lagrene var blevet finansieret fuldstændigt af Fællesskabet i 1987.

Artikel 5

Kommissionens prisforslag svarer til de rammer, der er fastsat i landbrugsretningslinjerne.

Hvis Kommissionen anser det for sandsynligt, at resultatet af Rådets drøftelser om disse prisforslag kommer til at overskride de omkostninger, der er anført i det oprindelige forslag, skal den endelige afgørelse træffes på en særlig rådssamling.

Retningslinjerne på landbrugsområdet skal overholdes hvert år.

Artikel 6

For at sikre, at retningslinjerne på landbrugsområdet overholdes, indfører Kommissionen et effektivt »alarmsystem« i forbindelse med udgiftsudviklingen for de enkelte udgiftskapitler under EUGFL, Garantisektionen. Før hvert regnskabsårs begyndelse udarbejder Kommissionen udgiftsprofiler for hvert budgetkapitel under EUGFL, Garantisektionen, på grundlag af de månedlige udgifter i de tre forudgående år. Kommissionen aflægger derefter månedlige rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de faktiske udgifter i forhold til den fastsatte profil. Såfremt udviklingen i de faktiske udgifter overstiger den beregnede profil, eller der er fare herfor, anvender Kommissionen de forvaltningsbeføjelser, den har til rådighed, herunder også de beføjelser, den har i medfør af stabiliserende foranstaltninger, for at rette op på situationen. Hvis disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, hvorledes landbrugsstabilisatorerne fungerer inden for den pågældende sektor, og forelægger om nødvendigt forslag for Rådet med henblik på at styrke foranstaltningernes virkning. Rådet træffer afgørelse inden for en frist på to måneder for at rette op på situationen.

Artikel 7

Kommissionens udbetaling af månedlige forskud under EUGFL, Garantisektionen, finder sted på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne fremsætter om landbrugsudgifterne for hver enkelt markedsordning.

Artikel 8

Er bevillingerne ikke disponible, foreslår Kommissionen budgetmyndigheden hertil svarende overførsler.

Artikel 9

Den vekselkurs mellem dollar og ECU, der anvendes ved opstillingen af de årlige budgetoverslag over udgifterne under

(1) Se side 24 i denne Tidende.
(2) EFT nr. L 216 af 5. 8. 1978, s. 1.
(3) Se side 6 i denne Tidende.
(4) Se side 8 i denne Tidende.

EUGFL, Garantisektionen, for et givet år, skal være den gennemsnitlige markedskurs i de første tre måneder af det foregående år. For 1988 anvendes dog vekselkursen 1 dollar = 0,85 ECU i budgettet.

Artikel 10

Hvert år opføres der 1 000 mio ECU i reserven under De Europæiske Fællesskabers almindelige budget til dækning af udgifter forårsaget af betydelige og uforudsete bevægelser i dollar/ECU-markedskursen i forhold til den kurs, der er anvendt i budgettet. Disse bevillinger er ikke medregnet i retningslinjerne på landbrugsområdet.

Artikel 11

Kommissionen aflægger hvert år i oktober beretning til Budgetmyndigheden vedrørende følgerne for udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, af bevægelserne i den gennemsnitlige dollar/ECU-markedskurs for perioden fra 1. august i det foregående år til 31. juli i det løbende år i forhold til den kurs, der er anvendt i budgettet, som defineret i artikel 9.

Artikel 12

Besparelser eller ekstraomkostninger som følge af bevægelser i vekselkursen behandles ensartet. I tilfælde af en stigning i dollaren i forhold til ECU'en i sammenligning med den kurs, der er anvendt i budgettet, overføres besparelser inden for Garantisektionen på op til 1 000 mio ECU til den monetære reserve. Opstår der ekstraomkostninger på budgettet som følge af et fald i dollaren i forhold til ECU'en i sammenligning med den kurs, der er anvendt i budgettet, bringes den monetære reserve i anvendelse, og der foretages overførsler fra denne til de poster under EUGFL, Garantisektionen, der er påvirket af dollarens fald. De nødvendige egne indtægter indkaldes, i henhold til afgørelse 88/376/EØF, Euratom og bestemmelser vedtaget i medfør af denne, til finansiering af de tilsvarende udgifter.

Enhver besparelse under EUGFL, Garantisektionen, der er blevet overført til den monetære reserve i henhold til stk. 1, og som står tilbage i reserven, annulleres og bidrager dermed til et budgetoverskud, der regnes som en indtægtspost i de efterfølgende budgetter. Dette sker i form af en ændringsskrivelse under budgetbehandlingen vedrørende budgettet for det kommende år.

Artikel 13

Der indføres et fribeløb på 400 mio ECU. Besparelser eller ekstraomkostninger under dette beløb udløser ikke overførsler til eller fra den monetære reserve. Besparelser eller ekstraomkostninger over dette beløb betales til eller tages fra den monetære reserve.

Andre obligatoriske udgifter

Artikel 14

Hvert år ved budgetbehandlingens begyndelse vedtagter Rådet, under hensyn til de finansielle overslag i den interinstitutionelle aftale, en referenceramme for andre obligatoriske udgifter end udgifterne under EUGFL, Garantisektionen. Referencerammen skal omfatte de maksimumsbeløb for både forpligtelses- og betalingsbevillinger, som Rådet anser for nødvendige under hensyn til Fællesskabets juridiske forpligtelser.

Ikke-obligatoriske udgifter

Artikel 15

Den budgetdisciplin, der finder anvendelse på ikke-obligatoriske udgifter, varetages på grundlag af de nærmere bestemmelser i den interinstitutionelle aftale.

Andre bestemmelser

Artikel 16

Den finansielle gennemførelse af enhver afgørelse truffet af Rådet, der overskrider de budgetbevillinger, der står til rådighed på det almindelige budget, eller de bevillinger, der er afsat i de finansielle overslag, kan først finde sted, når der er foretaget passende ændringer i budgettet og i givet fald i budgetoverslagene efter den fremgangsmåde, der er fastsat for hvert af disse tilfælde.

Artikel 17

Denne beslutning finder anvendelse, så længe afgørelse 88/376/EØF, Euratom er gældende.

Artikel 18

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1988.

På Rådets vegne
M. BANGEMANN
Formand

ERKLÆRING

I forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen om budgetdisciplin besluttede Rådet, at følgende erklæring, som Det Europæiske Råd afgav på samlingen den 11. og 12. februar 1988, skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* efter afgørelsen:

Det Europæiske Råd erindrer om de konklusioner, der er blevet vedtaget af OECD samt på topmødet i Venedig, ifølge hvilke det er påkrævet at tilpasse udbuddet bedre til efterspørgslen gennem foranstaltninger, der i højere grad tager hensyn til markedsmekanismerne.

Det Europæiske Råd er af den opfattelse, at de ordninger, der har været gældende siden 1984, og de foranstaltninger, som det vedtager vedrørende begrænsning af produktionen og af landbrugsudgifterne, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af ovennævnte konklusioner, men at disse ordninger og foranstaltninger kun vil kunne få deres fulde virkning, hvis de øvrige producenter verden over iagttager en tilsvarende disciplin.

Det bekræfter i så henseende det forhandlingsmandat, som Fællesskabet har fastlagt i forbindelse med Uruguay-Runden.

Hvis andre ikke følger denne disciplin, eller hvis et tredjeland ikke opfylder sine internationale forpligtelser, og dette får alvorlige følgevirkninger på verdensmarkedet, vil Rådet, der handler på grundlag af et forslag fra Kommissionen, anse denne situation for værende af en sådan art, at den gør det berettiget at bringe Traktatens bestemmelser, særlige artikel 43, 113 og 203, i anvendelse.